

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 24 november 2021

Thema: Een boom en elkaars lasten dragen

Voorganger: Dinie Koning & Romy Faber



[Aanhef blz. 12: Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

“Van harte welkom bij ons avondgebed”. Zo begonnen we vorige week ook ons avondgebed, maar alles liep anders.

We zijn samen met Annie dankbaar dat het weer zo snel goed met haar ging. En Annie is dankbaar voor alle liefdevolle zorg om en rond haar (vorige week woensdag).

En zo zijn we ook dankbaar voor wie Daniëlle voor ons was en die we enorm missen in onze kring.

We willen haar naam noemen deze avond. Afgelopen zondag was het in veel protestantse kerken ‘eeuwigheidszondag’ of ‘zondagvoleinding’. De zondag waarin namen genoemd worden van hen die zijn overleden het afgelopen jaar.

Het thema van vanavond ‘Draagt elkaars lasten’ is ook zo’n dichtbij-Daniëlle-thema, het lag op haar hart om de ander bij te staan, te helpen, soms zo ongemerkt, zo subtiel en bescheiden.

Nu steken we een kaars aan voor Daniëlle en zingen we Sanctum nomen Domini.

[Lied nr. 43: Sanctum nomen Domini](#)

Het begon allemaal tijdens een lange pittige, maar mooie wandeling toen we onderweg een wel heel bijzondere boom zagen.

“Tjonge”, zei Romy “bij die boom denk ik aan ‘draag elkaars lasten’”. En het onderwerp voor deze Taizéviering was ‘geboren’, maar ook het plan om dit avondgebed samen te doen.

De boom (een chinees verhaal)

Een man zei tot zijn broer; ‘Ik heb een enorme boom, maar zijn stam is te knoestig voor het meetlint en zijn takken zijn te krom voor de meetlat. Zelfs al zou je hem midden op de weg plaatsen, dan nog zouden de timmerlieden er geen interesse in hebben’.

De broer antwoorde; ‘Je hebt een enorme boom en je bent bezorgd dat hij nutteloos is.

Waarom plant je hem niet in de wijde vlakte van het Totale Niets. Je loopt er dan zonder inspanning omheen en je slaapt er in vrijheid onder. De reden waarom hij niet door de bijl geveld kan worden en niemand hem pijn doet, is dat hij niet verwerkt kan worden. Dus wat is het probleem?



[Lied nr. 65: Donna la pace Signore](#)

Schriftlezing naar Prediker 4: 9-10a:

Twee mensen kunnen door samen werken meer bereiken dan een. Als er een valt helpt de ander hem overeind

Schriftlezing naar Jesaja 58: 10-11

*Wanneer je de hongerige schenkt wat
jezelf nodig hebt
en de verdrukte gul onthaalt
dan zal je licht in het donker schijnen,
je duisternis wordt als het licht van het middaguur.*

*De Heer zal je voortdurend leiden,
Hij zal je verkwikken in dorre streken.
Hij maakt je botten sterk en krachtig.
Je zult zijn als een goed bevoeide tuin,
Als een bron waarvan het water nooit opdroogt*

[Lied nr. 77: Toi tu nous aimes](#)

Overweging

We waren op weg, Romy en ik, wandelend over de Utrechtse



Heuvelrug. De boom die we samen stonden te bewonderen had een tweede liggende stam en daarmee droeg ze de zwaar begroeide takkenmassa, van weer een andere boom. We

waren speciaal naar die plek gelopen, want een andere wandelaar nam ons mee. Hij had zich er, op een eerdere wandeling, al zo over verwonderd Een boom die er niet alleen stond als boom, maar ook een andere last droeg. Er zijn, je gezien weten, zoals het 'boomverhaal' van Romy ons verteld is een belangrijk startpunt om van daaruit iets voor een ander te kunnen betekenen.

Samen brainstormend, Romy met laptop en ik met pen en papier, kropen we op een avond het thema in. Elkaars last dragen. Hoe dan? Het eerst kwam praktische hulp in ons op, hulp bieden, iemand een helpende hand bieden. Of iemand een luisterend oor bieden, er alleen maar zijn.

Bidden voor de ander, want soms kun je alleen maar een help, naar de hemel, of uitschreeuwen, of stamelen. Zo fijn te weten als die ander voor je bidt, om kracht, om Zijn nabijheid.

Laat nooit na om een goede daad te doen. "Je ontheemde hart raakt bewoond door een daad van barmhartigheid", las ik toen de viering

klaar voor verzenden stond en ik dit (toevallig?) tegenkwam, woorden uit 'Adem de dag'. Bezoek een zieke, bouw een huwelijk op en laat iemand voorgaan op het fietspad. In al het goede wordt Jezus zichtbaar en tastbaar in je hart en maakt Hij van deze ontheemde plek een thuis.

Een hele bijzondere manier van iemands last dragen is een geschenk zijn voor de ander. Een geschenk en ik lees jullie een stukje uit het boek van Ann Voskamp 'Dagboek Gebroken leven':

Jamie-Lynn stond in de rij bij de kassa van de supermarkt met een baby op haar heup. Ze zocht tevergeefs naar geld in haar portemonnee. Geen cent. De boodschappen waren bij elkaar tweehonderd dollar. Haar pinpas lag thuis, haar credit card was verlopen en de baby krijste in haar oor.

Matthew Jackson stapte uit de rij. "Laat mij maar betalen."

(Note van An: Weet je – laat jouw tekort bedekken onder een overvloed aan vriendelijkheid.)

Jamy-Lynn weigerde. Matthew stond erop. Please. Alsjeblieft.

Ze keek op en zag het in Matthew Jacksons ogen: hij meende het. De jongen meende het.

"Weet je, je hoeft me niet terug te betalen". Matthew Jackson trok zijn portemonnee tevoorschijn. "Geef het gewoon maar door".

Het zit zo: we kunnen niet terugbetalen - we kunnen alleen maar doorgeven. En dat is hetzelfde. Er zijn momenten waarop we elkaar moeten helpen om nieuwe kracht te ontvangen. "Ja", zei Jamie Lynn, ja, ze zou het doorgeven, en ze schreef zijn naam op en waar hij werkte, zodat ze hem nogmaals kon bedanken. Ze zou wel iets bedenken.

Een week later belde Jamie Lynn Matthews baas op. Of ze langs kon komen om Matthew te bedanken - hem iets te geven als dank voor wat hij deed?

"Matthew is dood" zei hij. "Een verkeersongeluk, vorige week- niet ver bij de supermarkt vandaan."

"Je kunt niet gauw genoeg iets aardigs doen", zei iemand eens tegen me. "Voor je het weet kan het niet meer."

In minder dan vierentwintig uur nadat Matthew haar rekening had betaald, vouwde zijn auto zich om een boom en bracht een harde klap zijn hart tot stilstand. Maar hij stierf niet toen hij die boom raakte, want het heelal werkt zo: geef liefde en je blijft altijd leven, zelfs als je gestorven bent.

Vriendelijkheid vermenigvuldigt zich elke keer als het gedeeld wordt. Het groeit tot het een oogverblindende daad van heldhaftige moed wordt, jaren later, ergens ver weg.

Het gebed van Therisia van Avila raakt de kern (en ik werd door Han getipt op een heel indrukwekkend lied hierover, gezongen door Josh Garrels: 'Christ has nobody now but yours'):

Christus heeft geen lichaam, tenzij dat van jou.

Christus heeft geen handen en voeten op aarde, tenzij die van jou.

Jouw ogen zijn de ogen waarmee Christus met bewogenheid naar de wereld kijkt.

Jouw voeten zijn de voeten waarmee Hij rondgaat om goed te doen.

Jouw handen zijn de handen, waarmee Hij de hele wereld zegent.

Het zijn jouw handen, het zijn jouw voeten, het zijn jouw ogen.

Jij bent het lichaam, waarin Christus wil wonen.

Vandaag heeft Christus in onze wereld geen ander lichaam dan dat van jou.

Christus maak mij tot een moedig instrument van Uw vrede.

Lied nr. 89: Make me a channel of your peace

Verses 1, 2, 4



1. Make me a chan - nel of your peace. Where
2. Make me a chan - nel of your peace. Where
4. Make me a chan - nel of your peace. It



there is ha - tred, let me bring your love. Where
there's de - spair in life, let me bring hope. Where
is in par - don - ing that we are par - doned, in



there is in - ju - ry, your par - don, Lord, And
there is dark - ness, on - ly light, And
giv - ing of our - selves that we re - ceive, and in



where there's doubt, true faith in you.
where there's sad - ness, ev - er joy.
dy - ing that we're born to e - ter - nal life.

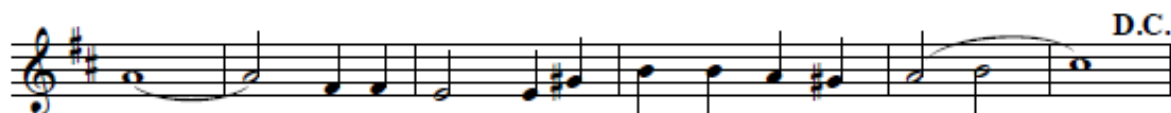
Verse 3



3. Oh, Mas - ter, grant that I may nev - er seek So much to be con -



soled as to con - sole. To be un - der - stood as to un - der -



stand. To be loved as to love with all my soul.

Stilte

Voorbeden telkens afgesloten met [acclamatie nr. 138 Gospodu pomilui](#)
(Heer ontferm U) 2x.

- Liefdevolle Vader, raak ons aan met Uw adem en reik ons Uw stralend licht.
Laat ons zingend bidden
- Hemelse Vader, we willen U bidden voor de nood van deze wereld. Maak ons tot een moedig instrument van Uw vrede, in onze kleine kring en daarbuiten.
Laat ons zingend bidden
- Heer, neemt U ons bij de hand in het geschenk zijn. Als we een lach schenken, een vriendelijk woord of gebaar, in deze steeds meer verharde wereld, neemt U ons bij de hand, en geef moed!
Laat ons zingend bidden
- (eigen voorbede)
Laat ons zingend bidden

Onze Vader

Onze Vader in de hemel
Laat uw naam geheiligd worden
Laat uw koninkrijk komen
En uw wil gedaan worden
Op aarde zoals in de hemel
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben
Vergeef ons onze schulden
Zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was
En breng ons niet in beproeving
Maar red ons uit de greep van het kwaad
Amen

Lied nr. 103: De hulp komt van God onze Heer

Avondgebed een Keltisch gebed:

*We verweven deze dag
De stilte van het kennen
De helderheid van zien,
De genade van spreken.*

*We verweven deze dag
Nederigheid van luisteren,
Een diep begrijpen,
De vreugde van het dienen.*

*We verweven deze dag
Vrede van het mogen zijn,
De gave van liefde,
De kracht van ontmoeting.*

*We verweven deze dag
Ons bestaan
Met Gods aanwezigheid.*

Slotlied nr. 15: Ubi caritas

Meegegeven om te lezen en te overwegen

Uitgestelde koffie

'Verse koffie' stond er op het bord. Verse koffie was lang niet vanzelfsprekend. Koffie stond soms uren te sudderen. Nu las ik op een terraskaart: Uitgestelde koffie/thee. Je bestelt een kop maar je betaalt er voor twee. Op een bordje wordt dan een streepje gezet. Dit is een Napolitaans idee. Die wel betaalde, maar nog niet gedronken koffie of thee is voor wie de terrasprijs te duur is. Een sympathiek gebaar voor de minderbedeelden.

Marinus van de Berg

*De in God geplante ziel is een boom,
die geurige bloesem van deugden,
en heerlijke vruchten van goede werken voortbrengt.*

H. Catherina van Siena